

NÄR JAG VÅGAR PROV

*Här är åtta citat ur boken. Bläddra och sök upp citaten och skriv **de första tre orden** i den mening som kommer efter!*

Hela klassen tittar på mig. Det känns så i alla fall. Mest känns det som att Katja tittar. Det borde räcka för att få mig att hoppa. Jag vill visa henne att jag vågar, men jag visar bara hur feg jag är. Och hur ful jag är i badbyxor. _____

- Fan Danne, säger Emil när Abdul och Micke har gått iväg. Du måste sluta vara så himla mesig. Han smäller igen sitt skåp och går därifrån utan att vänta på mig. Han har rätt, såklart. Jag är mesig som inte säger till Abdul och Micke själv. _____

Men så får jag syn på något som sticker upp ur jorden vid en av blommorna. Det är ett hörn av ett kuvert. När jag försöker få loss det följer blomman med. _____

- Är det ledigt här?

Den rösten skulle jag känna igen var som helst. Det är Katja. Hon och hennes bästa kompis Zaida står med sina brickor vid vårt bord.

- Ja.

Det är Emil som svarar, inte jag. _____

Jag tittar på mobilen klockan är 18.10. Festen på Vårtan har börjat. Jag undrar när brevet skrevs. Den som skrev det räknade med att jag skulle hitta det i tid före festen. Jag skulle kunna skynda mig dit. _____

Han kunde ju inte gå, sa han. Hans kusiner skulle ju komma på middag. Det måste ha blivit inställt. Jag kollar min mobil. Han har inte skickat något sms om det i alla fall. Så fattar jag. Jag borde ha kopplat direkt att han ljög för mig. _____

- Du vågade i alla fall. Jag såg er två, säger jag. Shit, vad ni höll på!

Han rodnar som ett rödljus.

- Alltså, det var inte jag... Det var hon som började.

Vi tittar på varandra i två sekunder. _____

Bjud upp någon du gillar. Det är som om mitt hjärta fått hicka. Det liksom bubblar och hoppar i bröstet. Det var hon hela tiden. _____

NÄR JAG VÅGAR

PROV Facit

Hela klassen tittar på mig. Det känns så i alla fall. Mest känns det som att Katja tittar. Det borde räcka för att få mig att hoppa. Jag vill visa henne att jag vågar, men jag visar bara hur feg jag är. Och hur ful jag är i badbyxor. **Jag har långa, tunna ben och smal överkropp.**

- Fan Danne, säger Emil när Abdul och Micke har gått iväg. Du måste sluta vara så himla mesig. Han smäller igen sitt skåp och går därifrån utan att vänta på mig. Han har rätt, såklart. Jag är mesig som inte säger till Abdul och Micke själv. **Jag låter Emil göra det.**

Men så får jag syn på något som sticker upp ur jorden vid en av blommorna. Det är ett hörn av ett kuvert. När jag försöker få loss det följer blomman med. **Hela löken rycks upp ur jorden och lämnar ett hål efter sig.**

- Är det ledigt här?

Den rösten skulle jag känna igen var som helst. Det är Katja. Hon och hennes bästa kompis Zaida står med sina brickor vid vårt bord.

- Ja.

Det är Emil som svarar, inte jag. **Jag kan inte få fram ett ljud när Katja är med.**

Jag tittar på mobilen klockan är 18.10. Festen på Vårtan har börjat. Jag undrar när brevet skrevs. Den som skrev det räknade med att jag skulle hitta det i tid före festen. Jag skulle kunna skynda mig dit. **Men om jag kom ensam skulle jag se ut som en loser.**

Han kunde ju inte gå, sa han. Hans kusiner skulle ju komma på middag. Det måste ha blivit inställt. Jag kollar min mobil. Han har inte skickat något sms om det i alla fall. Så fattar jag. Jag borde ha kopplat direkt att han ljög för mig. **Han ville gå hit själv, för att få vara i fred med Zaida.**

- Du vågade i alla fall. Jag såg er två, säger jag. Shit, vad ni höll på!

Han rodnar som ett rödljus.

- Alltså, det var inte jag... Det var hon som började.

Vi tittar på varandra i två sekunder. **Sedan flinar vi som galningar.**

Bjud upp någon du gillar. Det är som om mitt hjärta fått hicka. Det liksom bubblar och hoppar i bröstet. Det var hon hela tiden. **Det är Katja som har skrivit alla brev.**